

Angstige ouders

Bram de Muynck

Dit materiaal is onderdeel van het compendium christelijk leraarschap dat samengesteld is door het lectoraat Christelijk leraarschap van Driestar hogeschool. Zie ook www.christelijkleraarschap.nl.

Samenvatting	Meditatie over het loslaten van je kinderen. Sommige ouders hebben hier moeite mee, ook als hun kind passie heeft voor de Bijbel en voor godsdienst. Aan de hand van Lukas 2:39-52 wordt gekeken naar de rol van de leraar hierin. Met reflectievragen.
Bronvermelding	Muynck, A. de (2011) Angstige ouders. In <i>Leren bij de Bron</i> , meditaties voor leraren (pp. 51-52). Uitgeverij Groen – Heerenveen.
Thema *	Leraar
Gebruik **	Hart
Plaatsingsdatum	2011
Gerelateerde artikelen	n.v.t.
Trefwoorden	Lukas, passie, loslaten

* In het compendium wordt al het materiaal verdeeld over de acht thema's van christelijk leraarschap: *onderwijs, inspiratiebronnen, leraar, leerling, leerstof, didactiek, schoolteam, leidinggevend*.

** Het materiaal kan gebruikt worden als onderbouwing en visievorming (*hoofd*), bezinning en reflectie (*hart*) of biedt concrete handreikingen en voorbeelden (*handen*).

20

Angstige ouders

'Zie, Uw vader en ik hebben U met angst gezocht' (Luk. 2:48b).

Levensverhalen van Griekse helden bevatten vaak episoden waaruit blijkt dat ze al in hun kindertijd grote kracht en dapperheid hadden. Het Evangelie bevat niet dergelijke heldenverhalen. De geschiedenis van de twaalfjarige Jezus in de tempel richt de aandacht op de ouders. En dan voornamelijk op hun probleem om 'het Kind Jezus' (vs. 43) los te laten.

Dat is een heel menselijk en dus ook een heel algemeen probleem. Als jongeren eigen wegen gaan, hebben ouders hier weinig invloed meer op. Soms begint dat al vroeg. Op twaalfjarige leeftijd (groep 8) gebeuren er ineens dingen waarbij ouders hun hart vasthouden. Bijvoorbeeld omdat hun dochter niet thuiskomt. Ze is de tijd vergeten tijdens een fietstocht. Maar dat weet je niet als je zit te wachten. Wat kun je hierover in de rats zitten! Soms is het ernstiger, bijvoorbeeld als je zoon een vriend heeft die aan de drugs is. Je wordt er bang van en zoekt 'met angst' manieren om het kind weer terug te krijgen.

De reden waarom het loslaten voor Maria en Jozef moeilijk is, is heel anders en uniek. 'Wist gij niet, dat Ik moet zijn in de dingen Mijns Vaders?' (Luk. 2:49b). Jezus moet in de tempel zijn. Na het feest was Hij in Jeruzalem gebleven. In deze historische plaats wil Hij zijn. De plaats waar Abraham zijn zoon offerde, de plaats waar David koning was, de plaats die in puin gelegd werd door de Babyloniërs, de plaats waar de offerdienst plaatsvond. Dit is de plaats van Zijn Vader. Hier in Jeruzalem ligt Zijn passie (vergelijk Joh. 2:17).

Wat Jezus heeft, is uniek. Geen jongere heeft op deze manier een passie voor de Bijbel en voor godsdienst. Soms zijn jongeren wel enthousiast. Maar vaak hebben we bij hun enthousiasme ook onze vraagtekens. Mogen we vanuit Lukas 2 wel een lijn trekken naar jongeren van nu?

Laten we het eens proberen. Als wij over het loslaten van jongeren nadenken, is dat vaak om negatieve redenen. Ze gaan hun eigen weg, ze gaan niet meer naar de kerk, ze drinken veel of hebben een uitbundig uitgaansleven. Het kan ook zo zijn dat een jongere wel gezellig is, maar dat er weinig inhoudelijk gesprek mogelijk is.

Maar het kan ook heel anders gaan. Soms zijn jongeren vol van de dienst aan God. Ze hebben een sterk rechtvaardigheidsgevoel, ze begrijpen dat van Gods kant gezien de dingen in de wereld heel anders zijn dan mensen ze soms opvatten. Ze zijn kritisch op volwassenen, kritisch op de school en kritisch op de kerk. En toch: als je wat verder kijkt, dan blijkt dat hier geen eigenwijsheid achter zit, maar een oprecht verlangen om Zijn Woord serieus te nemen.

Soms leidt dat tot angst bij opvoeders. Angst dat jongeren te veel afwijken van de gangbare regels. Ze gaan eigen verantwoordelijkheid nemen en eigen stappen zetten. Je weet niet waar het eindigt. En dat is niet makkelijk. In Lukas 2 begrepen Maria en Jozef ook niet hoe het Kind Jezus Zijn weg zou gaan. Maria bewaarde echter Zijn woorden in haar hart: 'Jezus moest zijn in de dingen van Zijn Vader.'

Als leraar zie je hetzelfde kind, dezelfde jongere als de ouders. Toch kun je er van wat grotere afstand naar kijken. Je bent soms net als de leraren in de tempel verbaasd over de vragen die kinderen of jongeren stellen. Daar ben je dan dankbaar en blij om. Misschien zie je duidelijker dan de ouders dat een jongere de dingen van God de Vader zoekt. Misschien kun je de ouders helpen om het Woord van God vast te houden (vergelijk vs. 51) en de angst los te laten.

Vragen:

- 1 Zie je soms signalen bij leerlingen dat ze intensief bezig zijn met godsdienstige zaken?
- 2 Speel je hier op in? Zo ja, hoe?
- 3 Is het een taak voor leraren om passie voor zending, ontwikkelingshulp, onderwijs en zorg aan te wakkeren?
- 4 Herken je het probleem van 'loslaten' bij ouders?
- 5 Kun je als leerkracht iets bijdragen aan het overwinnen van de angst?

Tekstgedeelte: Lukas 2:39-52

Liederen om te zingen: Psalm 40:4 en 5; *Uit aller mond* 210 (Beveel gerust uw wegen)